

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВЛАДА
05 Број: 011-6968/2013
16. август 2013. године
Београд

18 08 2013

OB 2-ZAVR / 13

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

БЕОГРАД

Влада, на основу члана 123. тачка 4. Устава Републике Србије и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћен текст), подноси Народној скупштини Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Вијећа министара Босне и Херцеговине о предаји и прихвату лица чији је улазак или боравак незаконит, с предлогом да се узме у претрес.

За представника Владе у Народној скупштини одређен је Ивица Дачић, председник Владе и министар унутрашњих послова, а за повереника Милорад Тодоровић, секретар Министарства унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК

Ивица Дачић

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВИЈЕЋА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О
ПРЕДАЈИ И ПРИХВАТУ ЛИЦА ЧИЈИ ЈЕ УЛАЗАК И БОРАВАК НЕЗАКОНИТ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Вијећа министара Босне и Херцеговине о предаји и прихвату лица чији је улазак и боравак незаконит, потписан у Београду, дана 5. јула 2013. године, у оригиналу на српском језику и на службеним језицима Босне и Херцеговине (босанском, хрватском и српском).

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВИЈЕЋА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О ПРЕДАЈИ И ПРИХВАТУ ЛИЦА
ЧИЈИ ЈЕ УЛАЗАК И БОРАВАК НЕЗАКОНИТ

Влада Републике Србије и Вијеће министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уговорне стране),

у жељи за наставком сарадње с циљем гарантовања бољег спровођења одредби о протоку лица,

у жељи да се омогући поновни прихват и транзит лица чији је улазак и боравак незаконит,

у духу сарадње и на темељу узајамности,

одлучни да ће се борити против незаконитих миграција,

споразумели су се како следи

І. ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

У сврху овог Споразума:

- 1) „Држављанин Републике Србије” је лице које има држављанство Републике Србије у складу с њеним законодавством;
- 2) „Држављанин Босне и Херцеговине” је лице које има држављанство Босне и Херцеговине у складу с њеним законодавством;
- 3) „Држављанин треће државе” је лице које има држављанство које није држављанство Републике Србије нити држављанство Босне и Херцеговине;
- 4) „Лице без држављанства” је лице које нема држављанство ни једне државе;
- 5) „Одобрење за боравак” је одобрење било које врсте које је издао надлежни орган Републике Србије или Босне и Херцеговине којим се лицу одобрава боравак на територији државе Уговорне стране. То не укључује одобрење боравка на територији државе у вези са поступком за азил;
- 6) „Виза” је одобрење за улазак, боравак или транзит преко територије државе коју је издала једна од Уговорних страна, што не укључује визу типа А (аеродромску-транзитну визу);
- 7) „Држава молиља” је држава јоја је упутила захтев- за предају, прихват и транзит;
- 8) „Замољена држава” је држава којој је упућен захтев за предају, прихват и транзит;
- 9) „Надлежни органи” су државни органи Уговорних страна који су надлежни за спровођење овог Споразума;
- 10) „Транзит” је прелазак држављана треће државе или лица без држављанства преко територије замољене државе током путовања у државу одредишта;
- 11) „Предаја и прихват” је враћање од стране државе молиље и прихватање од стране замољене државе лица (држављана замољене државе, држављана трећих држава или лица без држављанства) у складу са одредбама овог Споразума.
- 12) „Незаконити прелазак државне границе” је сваки прелазак лица преко заједничке државне границе који није у складу са прописима Уговорних страна.

II. ПРЕДАЈА И ПРИХВАТ ДРЖАВЉАНА УГОВОРНИХ СТРАНА

Члан 2.

Свака Уговорна страна ће, на захтев друге Уговорне стране, без формалности осим оних које предвиђа овај Споразум прихватити на своје државно подручје свако лице које не испуњава или више не испуњава услове за улазак или боравак који се примењују на државном подручју Уговорне стране молиље, уколико је утврђено или се може основано претпоставити да то лице има држављанство замољене Уговорне стране.

Држављанство лица утврђује се или основано претпоставља на темељу исправа наведених у Протоколу о спровођењу овог Споразума (у даљем тексту: Протокол).

Када се држављанство лица не може утврдити или основано претпоставити на темељу исправа наведених у Протоколу, на захтев Уговорне стране молиље представник дипломатске мисије или конзуларног представништва замољене Уговорне стране може обавити разговор с лицем чији се прихват захтева у року од три (3) радна дана од пријема захтева за прихват. Тај разговор у најкраћем могућем року организује Уговорна странка молшва, након договора с дипломатском мисијом или конзуларним представништвом замољене Уговорне стране. Ако се утврди да је лице чији се прихват захтева држављанин замољене Уговорне стране, дипломатска мисија или конзуларно представништво замољене Уговорне стране издаће без одлагања путну исправу потребну за повратак, а најкасније у року од 3 радна дана од датума пријема захтева за прихват.

Уговорна страна молиља поново ће прихватити лице под истим условима уколико се накнадно утврди да то лице у време предаје није било држављанин замољене Уговорне стране. Ова обавеза не постоји у случају ако је замољена Уговорна страна лице које има пребивалиште на државном подручју Уговорне стране молиље отпустила из свог држављанства без да је то лице добило држављанство треће државе или је добило гаранцију за пријем у држављанство Уговорне стране молиље.

III. ПРЕДАЈА И ПРИХВАТ ДРЖАВЉАНА ТРЕЋИХ ДРЖАВА И ЛИЦА БЕЗ ДРЖАВЉАНСТВА

Члан 3.

Свака ће Уговорна страна, на захтев друге Уговорне стране, прихватити на своје државно подручје држављанина треће државе или лице без држављанства које не испуњава или више не испуњава услове за улазак или боравак који се примењују на државном подручју Уговорне стране молиље, уколико је утврђено или се може основано претпоставити да је то лице ушло - на државно подручје те Уговорне стране директно након боравка или преласка преко државног подручја замољене Уговорне стране.

Свака ће Уговорна страна, на захтев друге Уговорне стране, прихватити држављанина треће државе или лице без држављанства које незаконито борави на државном подручју Уговорне стране молиље, ако има важећу дозволу за боравак, важећу визу или неку другу важећу исправу за улазак или боравак издату од замољене Уговорне стране.

Надлежни органи Уговорних страна прихватиће без формалности и одлагања (у даљем тексту: скраћени поступак) држављанина треће државе или лице без држављанства, ако је држављанин треће државе или лице без држављанства затечено на државном подручју друге Уговорне стране, најкасније у року од четрдесет осам (48) часова након незаконитог преласка државне границе. Скраћени поступак се спроводи само у случају када надлежни орган Уговорне стране молиље наведе податке који омогућавају утврђивање да је то лице незаконито прешло заједничку државну границу. Ако се одбије прихват лица у скраћеном поступку, прихват се може затражити у складу са ставом 1. или 2. овог члана.

Ако су испуњени услови за враћање лица по скраћеном поступку, надлежни орган Уговорне стране молиље шаље писану најаву без одлагања електронском поштом или телефаксом надлежном органу замољене Уговорне стране, непосредно након усмене или телефонске најаве за прихват. О предаји и прихвату саставља се записник чији је садржај одређен у Протоколу.

Члан 4.

Обавеза прихвата према члану 3. овог Споразума не постоји у случају:

- 1) држављана трећих држава које имају заједничку државну границу с Уговорном страном молиљом;
- 2) држављана трећих држава или лица без држављанства која су у време уласка имала важећу улазну визу или дозволу боравка издату од надлежног органа Уговорне стране молиље или су након уласка добила дозволу боравка у тој држави;
- 3) држављана трећих држава или лица без држављанства која на дан пријема захтева за прихват дуже од дванаест (12) месеци бораве на државном подручју Уговорне стране молиље, осим у случају да поседују важећу дозволу боравка издату од замољене Уговорне стране;
- 4) држављана трећих држава или лица без држављанства којима је Уговорна страна молиља пуноважном одлуком признала статус избеглица на основу одредби Конвенције о правном положају избеглица, састављене у Женеви дана 28. јула 1951. године измењене и допуњене Протоколом о правном положају избеглица, састављеним у Њујорку дана 31. јануара 1967. године или статус лица без држављанства на основу Конвенције о правном положају лица без држављанства, састављене у Њујорку дана 28. септембра 1954. године;
- 5) држављана трећих држава или лица без држављанства за које је Уговорна страна молиља започела поступак признавања статуса избеглица, до доношења коначне одлуке;
- 6) држављана трећих држава или лица без држављанства која су напустила државно подручје замољене Уговорне стране и ушла на државно подручје Уговорне стране молиље са државног подручја трећих држава у коју Уговорна страна молиља може вратити та лица према међународном Уговору о предаји и прихвату.

Члан 5.

Уговорна страна молила ће прихватити назад на своје државно подручје, оне држављане трећих држава или лица без држављанства за која се одговарајућом провером, од стране замољене Уговорне стране, утврди да у време одласка с државног подручја Уговорне стране молиље нису испуњавали услов из чланова 3. и 4. овог Споразума.

IV. ТРАНЗИТ ДРЖАВЉАНА ТРЕЋИХ ДРЖАВА

Члан 6.

Свака ће Уговорна страна, на захтев друге Уговорне стране, одобрити транзит преко свог државног подручја држављана трећих држава или лица без држављанства који не испуњавају или више не испуњавају услове уласка или боравка на државном подручју Уговорне стране молиље под условом да је Уговорна страна молиља осигурала прихват у одредишној држави или другој држави транзита. У таквим случајевима замољена Уговорна страна неће захтевати транзитну визу или испуњавање других услова за транзит.

Садржај захтева, подаци о транзиту и надлежни органи за слање и разматрање захтева одређују се у Протоколу.

Уговорна страна молиља одговорна је за читаво путовање лица у одредишну државу те ће та лица поново прихватити ако је одбијен прихват у одредишној држави или другој транзитној држави или се путовање из било ког разлога не може извршити.

Уговорна страна молиља обавештава замољену Уговорну страну о томе да ли је лицу у транзиту потребна пратња. Замољена Уговорна страна може одлучити да:

- 1) обави транзит лица преко свог државног подручја, уз накнаду трошкова,
- 2) транзит обави у сарадњи с Уговорном страном молиљом,
- 3) овласти Уговорну страну молиљу да обави транзит преко њеног државног подручја.

У случајевима из става 4. тачака 2) или 3) овог члана, пратња Уговорне стране молиље у надлежностије надлежних органа замољене Уговорне стране.

Ако се транзит обавља с пратњом, службена лица Уговорне стране молиље која учествују у пратњи, свој задатак извршавају ненаоружана и по правилу у цивилу, док ће се о осталим средствима принуде одлучити у одобрењу за транзит.

Службена лица Уговорне стране молиље код себе морају имати одобрење за транзит.

Члан 7.

Пратња је одговорна за надзор над лицем и његово укрцавање у авион, уз помоћ и под надлежношћу замољене Уговорне стране.

Замољена Уговорна страна може, према потреби, након саветовања с пратњом, преузети одговорност за надзор над лицем и његово укрцавање у авион.

Уговорна страна молиља мора предузети све потребне мере како би се осигурао што бржи транзит лица на аеродрому замољене Уговорне стране.

Члан 8.

Ако се транзит обавља без пратње, надзор и укрцавање лица у авион обављају службена лица замољене Уговорне стране.

Надзор над лицем не сме трајати дуже од двадесет четири (24) часа од доласка на аеродром.

Члан 9.

Ако лице током транзита одбије укрцавање или се не може укрцати, Уговорна страна молиља:

1) без одлагања или најкасније у року од дванаест (12) часова од доласка на аеродром ће поновно прихватити то лице, уколико то лице нема пратњу, или

2) замолиће замољену Уговорну страну да лице у поступку транзита покуша поново да укрца у авион те да у том времену осигура надзор над тим лицем. Надзор не сме бити дужи од времена које је недвосмислено потребно за његов одлазак, а ни у једном случају не сме бити дужи од двадесет четири (24) часа од доласка на аеродром. Ако се замољена Уговорна страна с тим предлогом не сложи, Уговорна страна молиља обавезује се да ће лице без одлагања поново прихватити, а у случају више силе у новом року продуженом за двадесет четири (24) часа. Одбијање укрцавања у авион у држави транзита има исте правне последице као што их одређује законодавство Уговорне стране молиље, уколико би до таквог одбијања дошло на њеном државном подручју.

Члан 10.

Надлежни органи Уговорних страна ће се међусобно обавестити о чињеницама важним за транзит.

Члан 11.

Замољена Уговорна страна службеним лицима у пратњи Уговорне стране молиље пришком обављања њиховог задатка у оквиру овог Споразума обезбедиће исту заштиту и помоћ као што би је пружио и својим службеним лицима.

Службена лица из става 1. овога члана која поступају на државном подручју замољене Уговорне стране дужна су током транзита да поступају у складу са законодавством замољене Уговорне стране.

Члан 12.

Ако службено лице Уговорна стране молиље које обавља транзит на државном подручју замољене Уговорне стране претрпи штету приликом обављања или за време задатка, Уговорна страна молиља одговорна је за штету без тражења накнаде од замољене Уговорне стране.

Када службена лица Уговорне стране молиље обављају транзит у складу са овим Споразумом на државном подручју замољене Уговорне стране, Уговорна страна молиља одговорна је за сву штету коју та лица проузрокују својим радњама, у складу са законодавством замољене Уговорне стране на чијем државном подручју обављају транзит.

Ако оштећено лице затражи накнаду од замољене Уговорне стране у складу са ставом 2. овога члана, замољена Уговорна страна одговорна је за такву штету под истим условима који важе за штету кад би је починила њена службена лица. Уговорна страна чија службена лица проузрокују штету било ком лицу на државном подручју друге Уговорне стране, у целини надокнађује износ који је друга Уговорна страна исплатила оштећеном лицу или другим лицима која на то имају право у његово име.

Без утицаја на остваривање својих права од трећих лица и са изузетком из става 3. овог члана, свака се Уговорна страна у случајевима из става 2. овога члана одриче захтева за накнаду штете коју је претрпела од друге Уговорне стране.

Члан 13.

Транзит може бити одбијен:

- 1) ако лицу у одредишној држави или другој држави транзита прети мучење, нечовечно или понижавајуће поступање, кажњавање, смртна казна или прогон због расе, вероисповести, народности, припадности одређеној друштвеној групи или због политичког уверења;
- 2) ако лицу у одредишној држави или другој држави транзита прети покретање кривичног поступка или извршење казних санкција, осим због незаконитог преласка државне границе;
- 3) ако је лицу изречена мера протеривања са државног подручја замољене Уговорне стране;
- 4) због заштите јавног поретка, националне безбедности или јавног здравља.

V. РОКОВИ

Члан 14.

Замољена Уговорна страна обавезна је да одговори на захтев за прихват писано, без одлагања, а у сваком случају најкасније у року од десет (10) дана од датума пријема захтева. Свако одбијање прихвата мора се писано образложити.

Замољена Уговорна страна, уз претходно обавештење Уговорне стране молиље, прихватиће лице чији је прихват потврдила без одлагања, а најкасније у року од пет (5) дана од датума потврде прихвата.

Надлежни орган замољене Уговорне стране доставиће надлежном органу Уговорне стране молиље писану сагласност о прихвату лица, која садржи податке о идентитету лица те о месту и времену прихвата.

Замољена Уговорна страна дужна је без одлагања да преузме лица која се враћају према скраћеном поступку, а најкасније у року од двадесет четири (24) часа од пријема писане најаве.

Изузетно, рок из става 1. овог члана може се продужити за онолико времена колико је потребно за уклањање правних или практичних препрека, али не дуже од шест (6) дана од истека рока из става 1. овог члана.

Замољена Уговорна страна од које се захтева транзит према члану 6. ставу 1. овог Споразума на захтев за транзит одговориће у најкраћем могућем року, а најкасније у року од пет (5) дана од датума пријема захтева.

VI. ТРОШКОВИ

Члан 15

У случају предаје и прихвата Уговорна страна молила сноси трошкове до државне границе замољене Уговорне стране, а у случају транзита до одредишне државе.

VII. ЗАШТИТА ЛИЧНИХ ПОДАТАКА

Члан 16.

Ако се приликом спровођења овог Споразума саопштавају лични подаци, потребно их је прикупити, обрадити и заштитити у складу са законодавством Уговорних страна и релевантним међународним уговорима који их обавезују. Посебно се узимају у обзир следећи критеријуми:

- 1) Уговорна страна која прими податке може их употребити само у сврху која је одређена овим Споразумом и под условима које одреди Уговорна страна која податке саопштава;
- 2) лични подаци могу се саопштити само надлежним органима који су одговорни за спровођење овог Споразума и који их једино смеју користити, на начин који неовлашћеним лицима онемогућују приступ до њих. Уговорна страна која саопштава податке мора дати писану сагласност пре него се подаци могу саопштити другим органима;
- 3) Уговорна страна која саопштава податке гарантује да су исти тачни, потребни и не излазе из оквира сврхе ради које су саопштени. Ако подаци нису тачни или су незаконито саопштени, о томе ће се одмах обавестити Уговорна страна која је податке примила како би се подаци исправили или уништили;
- 4) свако се лице на његов захтев обавештава о саопштавању података који се на њега односе те о њиховој сврси у складу са законодавством Уговорних страна;
- 5) саопштени лични подаци чувају се само онолико времена колико је потребно за сврху ради које су саопштени.
- 6) свака Уговорна страна мора саопштене личне податке заштитити од неовлашћеног приступа, измене или откривања.

Лични подаци који се саопштавају у вези с предајом, прихватом и транзитом лица могу се односити само на:

- 1) податке о лицу које се треба предати те, када је потребно, о члановима његове породице (презиме, девојачко презиме, име, раније име, надимак и слично, датум и место рођења, пол, садашње и претходна држављанства);
- 2) пасош, личну карту или било коју другу личну или путну исправу;
- 3) остале податке који су потребни за идентификацију лица које ће бити предано (нпр. отисци прстију);
- 4) план путовања и места стајања;
- 5) дозволе за боравак или визе.

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 17.

Одредбе овог Споразума не утичу на обавезе Уговорних страна које се односе на предају или прихват лица, а произлазе из других међународних уговора.

Одредбе овога Споразума не утичу на примену одредби Конвенције о правном положају избеглица, састављене у Женеви дана 28. јула 1951. године, измењене и допуњене Протоколом о правном положају избеглица, састављеним у Њујорку дана 31. јануара 1967. године, Конвенције о правном положају лица без држављанства, састављене у Њујорку дана 28. септембра 1954. године, те Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, састављене у Риму дана 4. новембра 1950. године.

Одредбе овог Споразума не примењују се у случајевима међународноправне помоћи у вези с предајом лица у кривичним стварима.

Члан 18.

У циљу спровођења овог споразума, Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Министарство сигурности Босне и Херцеговине сачиниће Протокол, који ће садржати одредбе у вези са :

- 1) надлежним органима за подношење и одлучивање о захтеву за предају, прихват или транзит те начин међусобне комуникације;
- 2) исправама на основу којих се утврђује или основано претпоставља - држављанство;
- 3) исправама и информацијама којима се утврђује или основано претпоставља боравак држављана трећих држава или путовање кроз државно подручје Уговорне стране;
- 4) садржај захтева за предају, прихват или транзит;
- 5) начинима доказивања незаконитог преласка државне границе;
- 6) граничним прелазима за предају и прихват лица;
- 7) начинима накнаде трошкова предаје, прихвата или транзита;
- 8) садржај записника о предаји и прихвату.

Члан 19.

Уговорне стране међусобно ће сарађивати у спровођењу и тумачењу овог Споразума.

Уговорне стране могу предложити одржавање састанака стручњака надлежних органа ради разматрања и решавања могућих потешкоћа у спровођењу овог Споразума.

Уговорне стране ће се без одлагања, дипломатским путем, обавестити о променама које се односе на надлежне органе за спровођење овог Споразума.

Члан 20.

Све спорове који настану из тумачења или спровођења овог Споразума, а које није могуће решити у непосредним контактима надлежних органа или механизмом из члана 19. става 2. овог Споразума, Уговорне стране решиће дипломатским путем.

Члан 21.

Овј Споразум се закључује на неодређено време.

Овј Споразум ступа на снагу тридесетог (30) дана од датума пријема почедњег писаног обавештења, којим се Уговорне стране међусобно обавештавају, дипломатским путем, о испуњењу свих унутрашњих правних процедура потребних за његово ступање на снагу.

Свака Уговорна страна може у сваком тренутку, делимично или у целини, суспендовати спровођење овог Споразума, осим у случајевима из члана 2. овог Споразума, писаним обавештењем другој Уговорној страни дипломатским путем, због важних разлога, а посебно због заштите јавног реда, националне сигурности или јавног здравља. Уговорне стране ће се без одлагања дипломатским путем обавестити о престанку сваке такве мере.

Свака Уговорна страна може отказати овај Споразум писаним обавештењем, дипломатским путем другој Уговорној страни. Правне последице отказа настају тридесет (30) дана од датума пријема таквог обавештења.

Ступањем на снагу овог Споразума у односима између Републике Србије и Босне и Херцеговине престаје да важи Споразум између Савета министара Србије и Црне Горе и Вијећа министара Босне и Херцеговине о враћању и прикватању лица која не испуњавају или више не испуњавају услове за улазак или боравак на територији друге државе са Протоколом, потписан у Београду, 26.5.2004. године.

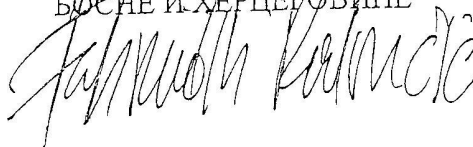
Састављено у БЕОГРАДУ дана 5. Јула 2013. у два оригинала, сваки на српском језику и на службеним језицима Босне и Херцеговине (босанском, хрватском и српском) при чему су сви текстови једнако веродостојни

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ИВИЦА ДАЧИЋ, с.р.

ЗА ВИЈЕЋЕ МИНИСТАРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

ФАХРУДИН РАДОНЧИЋ, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Уставни основ за потврђивање споразума

Уставни основ за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Вијећа министара Босне и Херцеговине о предаји и прихвату лица чији је улазак или боравак незаконит (Споразум) садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. Разлози за потврђивање споразума

Споразум између Владе Републике Србије и Вијећа министара Босне и Херцеговине о предаји и прихвату лица чији је улазак или боравак незаконит потписан је у Београду, 5. јула 2013. године. Потписан је на основу Закључка Владе Републике Србије којим је утврђена основа за закључивање, усвојен текст Споразума и овлашћен министар унутрашњих послова за потпис. Споразум је склопљен, јер је постојала обострана воља две државе да се предаја и прихват лица која се налазе у нерегуларној ситуацији на територији друге стране уговорнице врши на организован, реципрочан и институционализован начин. Закључењем Споразума сузбија се илегална миграција и смањује број илегалних миграната.

Потврђивањем Споразума омогућује се његово ступање на снагу, како је предвиђено чланом 21. став 2. Споразума.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.